

ikke med Rette sige, at Banken har givet mere end den oktrojmæssige Dividende.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) talte om, at naar Nationalbanken atter og atter kom og vilde have noget af Lovgivningsmagten, var det naturligt, at denne sagde: „Maa vi saa bede om noget i Stedet for!“ Jeg skal ikke udtale mig om det Standpunkt, men kun i Tilslutning til, hvad det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) udviklede, gøre opmærksom paa, at det er et Spørgsmaal, om Lovgivningsmagten staar saaledes, at man kan sætte Nationalbanken Kniven for Struben og sige: Hvis Banken ikke giver os saa meget mere af Udbyttet, faar I ikke Loven forlænget. Det vilde sikkert blive værst for Landet — deri er jeg ganske enig med den højtærede Justitsminister og det ærede 18de tingvalgte Medlem —; men jeg har selvfølgelig ikke det fjerneste imod, at man optager en Forhandling med Nationalbanken om dette Spørgsmaal, om man ikke finder, at Statskassen bør have noget større Andel i Udbyttet.

Jeg er enig med det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) i, at det er — ikke pinende galt; jeg synes det er et forkert Udtryk, men at det er i høj Grad beklageligt, at vor Krone staar, som den staar. Men jeg ser ikke, hvordan vi skulde have forandret dette Forhold. Jeg tror ikke, det har staaet i menneskelig Magt, og i hvert Fald er det ærede Medlem enig med alle os andre om, at nu for Tiden gaar det ikke an at paalægge Nationalbanken at indløse sine Sedler med Guld af alle de Grunde, der allerede er udviklede. For øvrigt vil jeg gøre opmærksom paa, at Nationalbanken i den sidste Tid har søgt at indskrænke Kreditten det mest mulige, og den har ogsaa faaet Sedelmængden bragt ret betydeligt ned. Den sidste Ugebalance udviser en Sedelmængde af 491 003 316 Kr., og det betegner en Nedgang paa ca. 50 Millioner fra den 31. Juli, da Regnskabsaaret sluttede i Fjor. Man har ogsaa søgt at bidrage til at give Sedlerne forøget Værdi. Gulddækningen var ved sidste Ugebalance 46,9 pCt. Den oktrojmæssige Fordring er kun 33 $\frac{1}{3}$ pCt.

Bramsnæs: Det forekommer mig, at Ministeriet og Venstre under denne Forhandling i nogen Grad gaar udenom den Betænkning, der blev afgivet af Landstinget, sidste Gang denne Sag var til Behandling, en Betænkning, som var vedtaget af alle Partier i Tinget og som var tiltraadt fra Ministerbordet. Jeg synes, det er en ejendommelig Maade at behandle denne

Betænkning paa. Jeg ser ikke af Bemærkningerne, og jeg har ikke hørt af de fremkomne Udtalelser, at der er gjort noget som helst i Retning af at faa de Tanker, der blev udtalt i den nævnte Betænkning, realiseret. Jeg vil da rette det Spørgsmaal til den højtærede Justitsminister: Har Nationalbanken sat Regeringen Stolen for Døren og sagt: Vi indlader os ikke paa de Foranstaltninger og de Tanker, der er fremme i denne Betænkning? Er det derfor, Ministeriet har maattet give blankt op og forelægge et Lovforslag uden nogen som helst Hensyntagen til disse Tanker? Er det Tilfældet, forstaar jeg, at Ministeriet ved nærmere Overvejelse er kommet ind paa den Tanke, at det var forkerte Anskuelser, der var fremsatte i Betænkningen. Men hvis man er naaet til denne Overbevisning, burde man udtale det og sige: Vi har givet vor Tilslutning til Arbejdet for, at Staten skulde faa større Andel i Bankens Overskud, men ikke desto mindre er vi nu af den Mening, at Banken med Rette satte sit Aktionærudbytte op, og at der ikke skulde blive Tale om mere til Statskassen, selv om et Lovforslag om Sedlernes Uindløselighed skulde forelægges igen. Saa kendte man Ministeriets Stilling, medens man nu har vanskeligt ved at faa fat paa, hvilken Stilling Ministeriet egentlig indtager. Det er muligt, at Ministeriet vil være noget mere meddelsomt i saa Henseende i det Udvalg, som nu kommer til at behandle Sagen, og vi kan naturligvis nok vente saa længe, men jeg synes dog, det vilde være mere rimeligt, om Ministeriet ved Lovforslagets Fremsættelse og Behandlingen her i Tinget havde udtalt sig om dette Principspørgsmaal.

Det ærede 5te landstingsvalgte Medlem (Dalsgaard) skulde ikke efter sine Udtalelser forsvare, at Banken har sat sin Dividende op ved det sidste Regnskabs Aflæggelse. Det maa vel forstaas saaledes, at det ærede Medlem mente, at man efter den Betænkning, der blev afgivet, hvorefter der var stillet en Betingelse i denne Retning for denne Lovs Fornylse sidste Gang, ikke burde have sat Dividenden op. Det ærede Medlems Forhold til Nationalbanken er saa nært, at det synes lidt ejendommeligt, at det ærede Medlem ikke siger sin Anskuelse om saadanne Spørgsmaal. Det ærede Medlems Stilling som Politiker og Direktør i Nationalbanken maa gøre ham ganske særlig kvalificeret til at udtale sig om et saadant konkret Spørgsmaal. Det ærede Medlem nævnte nogle Tal, som formentlig skulde vise, at Staten og Aktionærerne egentlig havde foretaget en meget god Deling af det